27 Οκτωβρίου 2013

Η σημασία του πόνου

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

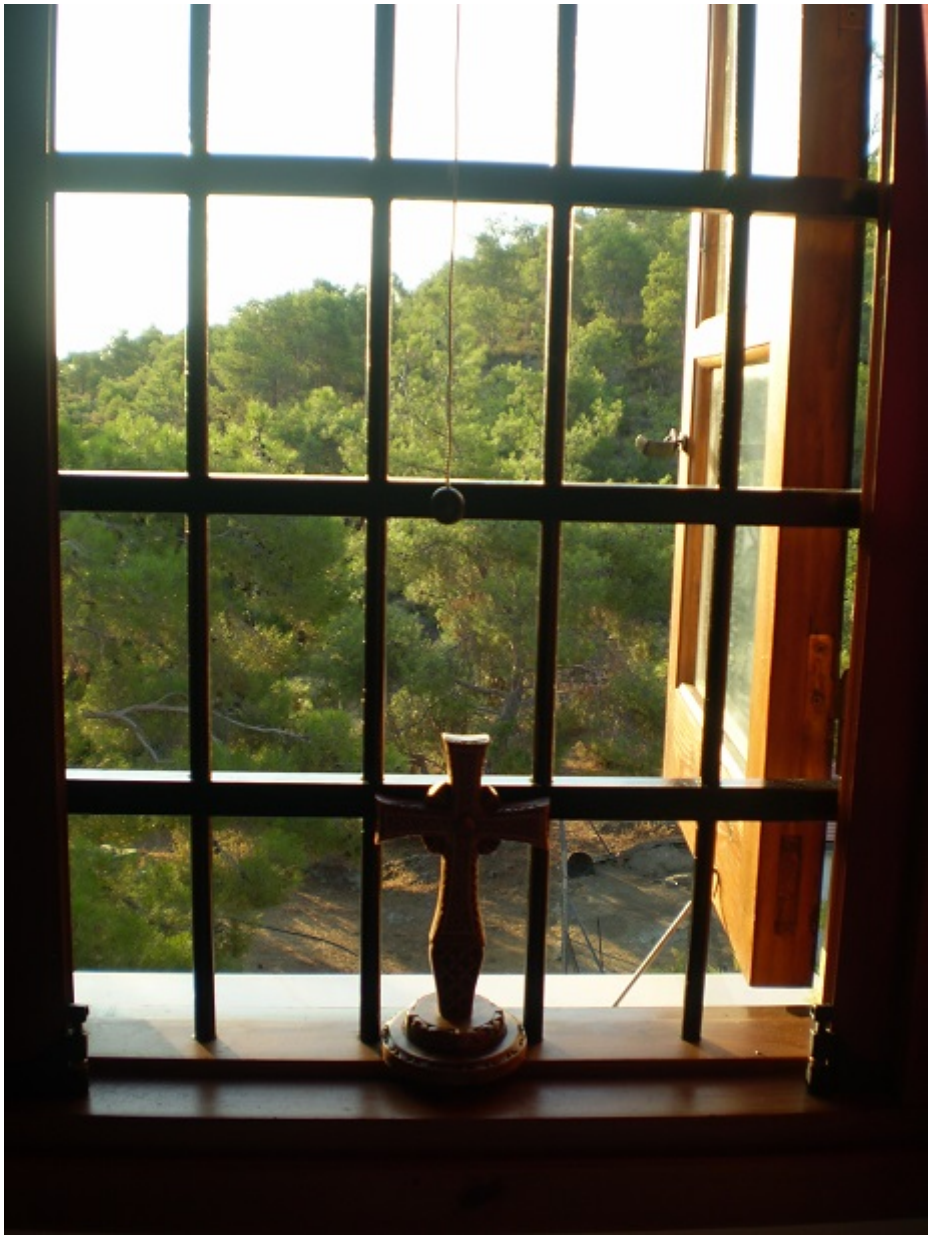

Μοναχού Μωϋσή Αγιορείτη

Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο πως η μελέτη των αγιοπατερικών κειμένων, που είναι θεοφώτιστα και θεοχαρίτωτα και γι’ αυτό πρέπει επιστάμενα να τα μελετούμε, λέγουν πολλά χρήσιμα και ωφέλιμα. Ο Πανάγαθος Θεός δεν θέλει να πονάμε, να ταλαιπωρούμεθα και να βασανιζόμαστε. Επειδή όμως ο άνθρωπος είναι οκνηρός, αμελής και αγαπά πολύ την καλοπέραση, δεν θέλει να κοπιάζει, να μοχθεί και ν’ αγωνίζεται.

Στη χλιαρή, χαλαρή, ανέμελη και δίχως καλή αγωνία αγωνιστικότητα ο άνθρωπος γίνεται ψυχρός και λησμονά το Θεό. Έτσι ο καλός Θεός δίνει μια δοκιμασία, μια ασθένεια, μια συκοφαντία, ένα ξαφνικό πένθος όχι για να μας βασανίσει, αλλά για να μας προβληματίσει, να μας συνετίσει, να μας φρονηματίσει, να μας δώσει αίσθηση της ματαιότητας και παροδικότητας της παρούσας ζωής και να μας κάνει γενναίους αγωνιστές.

Έτσι, ο πόνος γίνεται άγιος και ευλογημένος, αφού μας ξυπνά από το λήθαργο της αμαρτίας και μας απελευθερώνει από τα ανόσια και αντίθετα πάθη. Μπορεί με τη χάρη του Θεού και τον ταπεινό μας αγώνα η σωματική ασθένεια να μας δώσει ψυχική υγεία και να ευχαριστούμε αληθινά το Θεό που αρρωστήσαμε, αφού μέσα στην ασθένεια βρήκαμε τον Θεό.

Έτσι μέσα από το πικρό έρχεται το γλυκό και μέσα στη φαινομενική δυστυχία βρίσκουμε την πραγματική ευτυχία, τη συνάντηση δηλαδή με το Θεό. Και αυτό οπωσδήποτε είναι το πιο σημαντικό απ’ όλα.

Υπάρχει πόνος σωματικός και ψυχικός. Μερικές φορές ο ψυχικός πόνος είναι δριμύτερος του σωματικού. Είναι καλό να δούμε προσεκτικά και σοβαρά από πού προέρχεται ο κάθε πόνος. Ένας πιστός δεν σημαίνει ότι δεν θα συμβουλευθεί ένα ιατρό για το πρόβλημα της ασθένειας του. Ο άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως εκοιμήθη στο νοσοκομείο. Το ίδιο και ο λίαν ενάρετος Γέροντας Ιερώνυμος Σιμωνοπετρίτης. Ο γνωστός σε όλους μας μακάριος Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης χειρουργήθηκε, γιατί έπασχε από καρκίνο. Μάλιστα έλεγε ο άγιος καρκίνος! Ο καρκίνος γέμισε τον παράδεισο! Ο προορατικός και διορατικός Γέροντας Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης έπαιρνε διάφορα φάρμακα, γιατί είχε πολλές ασθένειες.

Δεν πρέπει να προκαλούμε το Θεό και να λέμε υπερφίαλα εμένα θα με κάνει καλά ο Θεός και δεν χρειάζεται να πάω στον ιατρό. Μπροστά λοιπόν στον πόνο, τη θλίψη και την ασθένεια, ταπεινωνόμαστε, υπομένουμε, προσευχόμεθα, ελπίζουμε, διορθωνόμεθα.

Πηγή: isagiastriados.com